



Versuri pentru un iluzoriu volum

”Tandem”

De la 18 decembrie citire...

Sau

”Addiobelpassato!...”



Prelinse lacrimi...

Prelinse lacrimi de iubire
Le-aș însoți cu ale mele -
Cum plânsul nu îmi e în fire
M-aș mulțumi doar să le sorb.

Dar cum nu intră în canoane -
În lumea noastră-i doar în vorbe -
Eu le adun în amintire
Și mă comport precum un orb.

Cum jocul pe-ne-ve mă-mbie -
Căci e un risc, și asta-mi place -
Accept și-aștept noaptea să vie,
Și-n vis, că-i vis, eu pot să sorb...

18 decembrie 2013

Noaptea...

Noaptea este-aceea care
Îmi conferă libertate -
Pot gândi, visa în voie,
Pot avea imunitate.

Utopia-i chiar acasă
Mă îmbie la visare –
Pot pluti în lumea noastră
A ființelor bizare.

Tu, și eu, noi doi aparte,
Ne-nțeleși, ciudați aș spune,
Suntem sclavi-unor talente,
De prin zori, la soare-apune.

Dar, la-a face rău în lume,
Noi doi știm a ne opune...

18 decembrie 2013

Postumele...

Postumele le-am inițiat
Ca semn de-naltă prețuire
Plecase-un suflet, un amic -
El m-a-nvățat ce-i dăruire.

Drept moștenire mi-a lăsat
Prietenii dragi într-o pleiadă -
Cu tine am făcut tandem
Chiar dacă am avut și sfadă.

Și cum mizam pe ce-am mai scris
Tu ai cerut să las trecutul
Și am trecut la pagini vii
Să-ncerc să mai sporesc avutul.

'Postume vii' au apărut -
La început ca într-o joacă -

Dar jocu-i joc, nu-l poți opri,
Și jocul a-nceput să-mi placă.

Și-am scris din suflet tot ce-am scris -
Parcă venea din vremi trecute -
Tu-ai înțeles, dar nu ai râs,
Eu am zâmbit, dar pe tăcute.

Da, astăzi suntem în tandem -
Au spus-o și-alții printre rânduri -
Un tunet, parcă, ne-a-adunat,
Punându-ne ades pe gânduri...

20 decembrie 2013

Vine noaptea...

Vine noaptea, iar sunt liber,
Pot gândi verzi și uscate,
Pot visa...
Cum postumele-au prins viață,
Iar în vis circulă versul,
Pot crea.

Sună plin de îndrăzneală –
Cred și eu, sunt în tandem –
Stai așa!
Dar acolo-i chip de înger
Care plânge ai săi fagi...
Cum să faci?!

Păi, să-i scrii că e frumoasă,
Nu, să nu-i spui că o placi!
 Și atunci?
C-o admiri de la distanță,
Că ești tímíd, te prefaci,
 Și chiar taci...

 Și cu visul cum rămâne?
Cum să știe ce-am visat?!
 Lasă grija...
 Te citește din tandem!
Oricum, visu-i vis, se pare...
 Nu-i așa?!

21 decembrie 2013
Pentru Maria, când o fi mare...

Ascult

 Ascult o muzică Divină
Din Bach, din Beethoven, din mine -
 Din suflet se înalță-o rugă
 Ce o îngân pe versuri line.

Ce versuri?! Dac-aș ști, le-aș scrie -
 Spre Domnul par să se îndrepte -
Imboldul nu-mi dă liber la gândire
 Și ele curg din mine făr' s-aștepte.

O fi de vină atmosfera
De liniște, ce ne cuprinde -
Colindele pătrund în case,
Iar pomul de lumini se-aprinde.

Sonet fiind, să-nchei cu o urare -
Crăciun, la toți, cu bucurie mare!

22 decembrie 2013

Ai plâns...

Ai plâns de bucurie mare
La dar trimis de mine -
Nu mi-a venit a crede -
Am înțeles eu bine?!

Dar ce mă fac cu darul
Trimis în schimb de tine?!
O carte cu prefață,
Și-apoi o prezentare
Ce ție-ți aparține!

C-am scris fără cerneală,
OK, din suflet vine -
Dar ce-ai găsit, mă-ntreb eu,
De-ai scris numai de bine?!

Vor trece zile bune
Mă voi tot frământa -
Ce scriu eu, se-nțelege?!
Chiar toți o vor afla?!

Un dar, fără de voie,
În dar s-a transformat -
Ceea ce-ai scris mă-obligă,
Rămân îndatorat...

23 decembrie 2013

24 m-a trădat...

24 m-a trădat -
PC-ul este vinovatul -
Am început ceva duios,
Și-acum, sunt inculpatul.

Eu știu că n-ai să crezi nimic -
Așa e de când lumea -
Dar dacă-ți spun c-a fost ca-n vis
Parcă aud cum spui, e culmea!

Da, ceea ce părea că-i vis,
Era în gândul meu aievea -
Noi doi pluteam în Paradis -
Mă dojeneai ca pe-un proscris,
Dam vina pe privirea ta,

Pe ochii tăi pătrunzători,
În ei citeam că simt fiori,
De teamă, și mă întrebam -
De ce trezim noi întrebări?!
Doar sare-n ochi că suntem soi,
Că Cel de Sus ne-a înzestrat
Să nu părem ființe goi,
Să scriem și să criticăm,
Chiar lucruri noi să inventăm,
Să fim în vervă mai mereu,
Să ne rugăm Lui Dumnezeu,
Da, fiecare-n felul său,
Pentru ce-i drept să și luptăm,
Ca-ntr-un tandem -
Umăr la umăr, cot la cot,
Nedespărțiți ca Muschetarii -
Și-oricât am vrea să fim copii
Să înțelegem c-am crescut,
Că multe-n viață-am cunoscut,
Că mai sunt multe de făcut -
Să nu uităm de Basarabii...
A mea de Jos, a ta de Sus,
Din Ismail la Cernăuți,
Din apa Dunării de Vis,
La Fagii tăi din Paradis...
Mereu să scriem de ce-a fost,
Copiii să învețe pe de rost!

26 decembrie 2013

Întoarce-te!...

Întoarce-te de unde pleci
De dor atrasă, ca de-o lege -
A mele gânduri în zadar
Misteru-ncearcă să-l dezlege.

Cândva plecam și eu c-un dor
De vremi ascunse în memorii -
Dar m-ai trezit la un prezent
Ce-aș vrea să spun, c-alungă norii.

Dar dacă pleci, tu chiar trădezi,
Ce ai sădit discret în mine -
Eu nu mai plâng al meu trecut -
În visul meu, eu zbor spre tine.

Și ce e rău în tot ce scriu?!
Cândva scriam doar pentru mine -
Astăzi eu scriu s-audă toți -
Astăzi îmi pasă doar de tine.

Mă leg doar de al tău CV,
Căci scris e parcă pentru mine -
Sau de mine?!

Ascultă-l:

„Sunt ceea ce nu voi ști niciodată
O frunză verde rătăcită
Spre piscul tău iubit
C-un dor ce nu mă iartă.
Sunt ceea ce nu voi ști niciodată
Clipă minusculă în timp
Zâmbet,

Lacrimă curată,
Sunt doar anotimp..."

Mai pot adăuga ceva?!
Ar fi și indecent, și inutil!
Eu mă retrag în lumea mea,
Unde te-aștept umil...

28 decembrie 2013

O nouă trecere...

O nouă trecere de An
Cu noi speranțe-mbătrânite
Cu oameni ce gândesc prin Ban
Cu multe spuse negândite.

Dar eu mă bag la ce am scris
Și nu-mi retrag din cele spuse -
M-am complăcut a fi proscris
Mascând speranțele ce nu-s apuse.

Și uite-așa le-am tot păstrat
Și-am așteptat o cotitură -
În sinea mea sunt cumpătat,
Dar nu-ntr-un vis fără măsură.

Căci, da! La ceea ce-am visat
Părea a fi o utopie -
Lăsat de visul meu furat
Mi-am spus în gând că o să vie.

Și culmea, chiar s-a-nticipat
Și-au pus-o unii pe hârtie -
Eu am zâmbit acaparant
Și-am spus, de ce n-ar fi să fie?!

Ce?! Cadoul meu la cotitură...

31 decembrie 2013

Un nou an...

Un nou an, cu-n șapte-n coadă,
De rău augur, cum se mai spune,
Mă-ndeamnă să o las mai moale
Și să privesc spre Soare-Apune.

Să-ncep să judec realitatea,
Să uit ce-nseamnă al meu vis,
C-am un trecut ce nu mă iartă,
Să înțeleg că-s un proscris.

Că tot ce-a fost, azi nu mai este,
Trecutu-i doar un fundament,
În ce-i prezent sunt o nălucă -
Mai bine spus, sunt un absent.

Că scriu și-arunc vorbe duioase,
Că mă aprind la ce e-n jur -
Eu ocolesc premeditat oglinda
Și-ncerc să mai câștig un tur.

Dar sportul, mai de ieri, mă-nvață
Că totul are un sfârșit,
Și-atunci accept astă povață,
Că totu-n juru-mi e finit...

1 ianuarie 2014

Așa...

Așa cum s-a sfârșit
Așa și-ncepe -
În traistă eu car
Dureri trecute -
De ce o fac?
N-o pot pricepe!.

Ce-a fost, a fost -
Dar nu-nțeleg
De ce continuă
Cu este?! -
E un prezent ce
Nu-l dezleg.

C-aşa sunt eu
E-o scuză pentru mine -
Dar eu, sunt eu,
Al meu stăpân -
De ce permit
O curgere spre tine?!

Dar poți tu oare
Să oprești
Sub vremi a nu fi
Omul?!
E un torent amețitor
De care-i greu să te ferești...

2 ianuarie 2014

Fascinație...

Fascinație, aş spune
E ceva rar întâlnit -
Un ceva, sau poate-un cine,
Rar în mine a stârnit.

Cum de azi în fața pozei
Am rămas fără cuvinte?!
O fi cine-aș vrea să fie?!
Sau un vis care mă minte...

Stau și cuget și privesc -
Chip venit dintr-altă sferă -
Dintr-un contre-jour lumesc,
Mă străfulge o himeră.

Te-am rugat să te întorci
Dar să n-aduci amintirea -
Felu-n care tu privești
E de ieri, e chiar iubirea...

2 ianuarie, 2014

Când?!...

Când am să-nvăț
Să nu vorbesc, să tac?!
Când am să reîncep
Să rup, ce iarăși fac?!

Cui folosește al meu glas,
Chiar dacă-i numai scris?! -
Mă las mânat de ce-i în jur,
Sau de ce pare-un vis.

E-o boală să observi în jur?!
Un dor de ducă m-a plimbat,
Făr' să mă-ntreb de ce o fac -
Nici azi nu m-am schimbat.

Când voi privi-n oglindă drept,
Să mă trezesc la cel ce-am fost?!
Eram lucid, analizam -
Pe-atunci știam ce n-are rost.

Astăzi, mă-nec în utopii,
Mă leg de-un vis necugetat,
Scriu versuri, chiar mă las furat,
Mă simt copil printre copii,
Și doar așa, din când în când,
Mă-ntreb, cam ce m-a apucat?!...

3 ianuarie 2014

Tu ești...

Tu ești tânără, frumoasă,
Ești un vis întruchipat -
Ești vulcanul care fierbe,
Ești cam tot ce-am căutat.

Nu o scriu pentru un facebook,
Și nici pentru blogul tău -
Scriu pentru-a-avea ce rupe
Căci mă-ntorc la felul meu.

Mi-am propus-o astă noapte,
Când în vis te urmăream -
Coborâseși dintr-o lume
'N care eu nu mă vedeam.

Răsfoind 'Ultimul strigăt'-
Chiar și-n vis te urmăream -
Erai plină de iubire,
În tristețe o-mbrăcai,
Te luptai cu nemurirea,
Printre oameni rămâneai -
Era Oda Bucuriei,
Ce cu drag o ascultam.

Cum să cer ce nu se cere?!
Cum să vreau să fiu mai mult?!
Sunt prietenul ce piere
Chiar de simte un tumult...

Și acum o rugămintă -
Rupe-o tu, îmi cer prea mult...
4 ianuarie 2014

Iubito, ...

Iubito, să plecăm în noapte!
Acolo doar poezii știu visa -
Să ne-alinăm durerile în șoapte,
Și-n lacrimi s-o-necăm, pe cea mai grea.

Noi pe pământ doar am stins vise -
Lumina zilei ne-a împiedicat -
Tu erai Zâna, eu, intrusul,
Cu un destin, ce toate le-a-ncurcat.

Să știi c-o spun din experiență -
În noapte sunt un liber, un hoinar -
Te-aș învăța s-alergi prin utopie,
Unde de legi terestre, n-ai habar.

De nu ți-o place, poți a te întoarce -
Ce-nvățăminte ai putea afla! -
C-un chip de înger ce-ți îmbracă fața,
Vei regăsi tot ce-ai lăsat în urma ta...

5 ianuarie 2014

Iar ai dispărut...

Iar ai dispărut cu zile -
Parc-ai fi o-nchipuire -
O imagine a nopții,
A visării plăsmuire.

Aștept ziua cu speranța
Că te-oi întâlni pe bune -
Chipul tău ascuns în suflet
Tot încercă să m-adune.

Și îmi spune că visarea
Nu-i doar jocu-nchipuirii -
Chipu-i, chip, el chiar există,
Caută-l, e-n legea firii.

Și precaut deschid ochii
Și tresar, tu-mi ieși în cale...
Visul chiar 'n-afara nopții
Țese cântecu-mi de jale.

6 ianuarie 2014

De-aș visa...

De-ai visa în plină zi,
Visu-ar căpăta substanță -
Ai vedea pe unde calci
Și-ai ceda din cutezanță.

Dar așa, ferit de ochi -
Ochii care nu te iartă -
O iei razna pe poteci,
Căci sub pleoape-i lume altă.

Și cu visu-n liber frâu,
O iei razna-n miez de noapte -
Doamne, câte poți visa!
Ascunzând vorbele-n șoapte.

Totu-i să și nu și crezi
Că și visele sunt coapte...

9 ianuarie 2014

De câte ori...

De câte ori pleci
Simt, parcă, cum cerul
Cu norii săi negri
Pătrunde în suflet
Și-acolo strivește
Ce-a fost mai ieri soare
Umplând cu-ntuneric
Și umedă boare
Cea caldă simțire
Și-a ta-nfățișare
Cu calda-ți privire
Și asta mă doare.

În timpul în care
Lipsești pe tăcute
Eu caut, ba scuze
Ba-ți dau chiar dreptate
Și-ncerc să mă-mpac
Chiar cu norii din suflet
Și-nlătur revolta
Ce zace în cuget
Cea care-mi șoptește
Că nu am ce face
Că viața e-o luptă
Și nu-i cum îți place...

9 ianuarie 2014

Addiobelpassato...

E-o emisiune muzicală
Merită să re-nvie ce a fost -
Omagiu-adus unor elite
Ce pune gloria, la adăpost.

Dar în afara emisiunii
Trăiesc destui ce nu au fost,
Cei ce n-așteaptă nemurirea
Și cred că viața, are rost.

Și-atuncea-addiobelpassato
Nu se referă la trecut -
Prezentul zilei încheiate
E tot ce știi ei c-au făcut.

Trecutul lor este pe-aproape -
În ieri, alaltăieri, cel mult -
Îl retrăiesc cu orice clipă,
Făr' a-l trimite-n de demult.

El face parte integrantă
Din ce trăiesc ei în prezent
Și nu se-amestecă cu timpul
Pierdut cândva, căci e absent.

Și-așa nu ai cui spune-adio
Căci făr' să vrei ești un prezent
Iar 'belpassato' e-o sintagmă
La care nu poți fi atent...

10 ianuarie 2014

M-am săturat...

M-am săturat de rimă
M-am săturat de vers -
La ce lacrimogene?!
Cel mult apari pervers.

În proză-a fost scăparea -
Știu c-am și deranjat -
În Povod, Dor de ducă,
Păream imaculat.

Ecvestra știu c-am scris-o
Pentr-un prieten bun -
Dar Rugul 'măiestriei'
A deranjat, o spun!

Al lui Radul Conacul,
Și el a tulburat -
Puteam eu crede asta?!
Puteam, căci m-au blocat.

Și-atunci, care e calea?!
Dilemă-i să aleg -
Să las alții să scrie,
La cap să nu mă leg...

11 ianuarie 2014

Te rog...

Te rog un singur lucru -
Să pot să te iubesc -
Tu poți să stai de-o parte,
Eu, nu mă-mpotrivesc.

Ce are sentimentul
Ce tu l-ai răscolit,
Cu dreptu-mi de-a fi liber
Să te iubesc, smerit?!

N-o voi striga cu voce,
N-o voi lăsa în scris -
Privirea mea s-o spună
Că totu-i numai vis.

Și-atunci, ce-i rău în asta?!
În jur se va zâmbi -
Tu vei fi Zâna castă,
Iar Eu, nu voi mai fi...

Și tunetul la care
Noi tot ne-am referit,
Va fi doar o petardă,
Ceva nedefinit...

12 ianuarie 2014

Din extaz în agonie...

Când extazul de o clipă
L-ai trimis direct spre mine
L-am ascuns în sac de suflet
Să-l păstrez doar pentru tine.

Am simțit că-n clipa care
Va urma clipei sublime
Tu vei coborî în lume
Și-i uita clipa de bine.

Eu păstra-voi ce se uită
Tu, vei ști că-i păstrat bine -
Voi intra în agonie
Nu vei ști ce e cu mine.

Și-uite-așa, două extreme -
Un extaz și-o agonie -
Vor sălășlui-mpreună
Făr' ca nimeni să o știe...

24 ianuarie 2014

Să nu mori...

Tu, să nu mori niciodată -
Nici atunci când voi pleca -
Fără tine, lumea noastră,
Nici nu poate exista.

E ceva, precum în spațiu,
Fără Sor, stele se sting -
Când eu plec, o stea se duce,
Dar milioane se aprind.

Pe pământ este așșderi -
Pleacă unul, pleacă doi -
Dar căldura ta rămâne,
Luminând pe alții noi.

Sunt atâția care-așteaptă
Să se-mbete de-al tău cânt -
Tu, să nu mori niciodată,
Luminează-al lor avânt..

Visul meu va fi al altui -
Cât va dăinui, nu știu -
S-ar putea, privind spre tera,
Fericit, prin el să fiu...

28 ianuarie 2014

N-am mai scris...

N-am mai scris, n-am cui trimite -
Tu mi-ai spus că pică rău -
După 'viile postume',
Din extaz, direct în hău...

Chiar așa, la ce-aș mai scrie?!
Tandemul a fost un vis -
După noile canoane,
Totul poate fi prescris.

Culmea-i, c-am visat în tandem!
Tandemul înseamnă doi -
Pentru cine se prescrie?!
Pentru care dintre noi?

Nu c-ar avea importanță -
Dar aș vrea să și-nțeleg -
Unde stă ascuns misterul?
Am vreo șansă să-l dezleg?...

Vorba nu știu cui:
„Nu cerceta!...”

1 februarie 2014

Cum adică?!...

Cum adică să mă-mpac
Fără vorbe, c-un final?! -
La ce-a fost, sau nici n-a fost,
Totuși, n-a fost fapt banal.

Făr' să vrem noi am găsit,
Un tunel, și i-am spus Chat -
Doamne!, câte n-am ascuns!
Pân' tunelul s-a surpat.

Curioșii au pătruns
Sensul unor scrieri noi -
Tot ce-am scris era cerut
Ca-ntr-un tandem, de-amândoi.

Nu uitați, eram poeți!
Și visam și-n zori de zi -
Eu scriam, tu-n gând zâmbeai,
Nu puteam a mă trezi.

Dar acei ce au pătruns
În tunelul fermecat,
Au surprins că-ntre poeți
Totul pare fermecat?!

Că-ntr-un tandem doi amici
Derulau un film de vis -
Dacă nu, ce-au căutat,
În tunel, în paradis?!...

3 februarie 2014

La ce?!...

La ce prieteni, dacă n-am,
Răspuns la nici o întrebare?!
Întreb retoric, căci eu știu -
Tăcerea ta, răspuns nu are.

Noi am plutit în vis, la braț,
Știind că visu-i nebunie -
Poeți fiind, am acceptat,
Să ne-aruncăm în utopie.

Talentul de necontestat
Ne-a ajutat și la scenarii -
Și Doamne!, părea chiar real,
De s-au speriat și spectatorii.

Ce-au căutat ei chiar și-n Chat,
Ar trebui să mă amuze -
Dar ei în tandem ne-au legat,
Și-au semnalat, făr' să ne-acuze.

Și ce tam-tam, și ce urmări!
Noi ne-am făcut chiar și cadouri -
Cin' să-nțelegă c-au stricat,
Ce-am făurit cu capu-n noui?!

Dar am pierdut, poate doar eu,
O unică prietenie -
Să pierzi ce n-ai mai întâlnit,
E cea mai mare nebunie!...

4 februarie 2014

Gust amar...

Un gust amar se cuibărește
Chiar și-ntr-un suflet de poet -
Pentru a ști care e riscul
Nu trebuie să fii profet.

Când scrii ceva, vine din tine -
N-ai timp să mai și cântărești -
Că o fi rău, că o fi bine,
Tu crezi că asta ți-o dorești.

Dar se întâmplă să se-ntoarcă
'Mpotriva ta ce-ai așternut -
Și-un gust amar se-așterne-n suflet,
Căci din ce-ai scris, n-au priceput.

Cum să-nțeleagă poezia,
Cu care-n fapt, tu, te-ai născut?!
Și visul tău, și utopia,
Un tandem sunt, ca un făcut.
Iar sufletu-ți li se supune,
Și iluzoriu-i peste tot -
Și viața o găsești în moarte,
Și moartea intră-n anecdot'...

N-ai cum să-nlături ce amarul
În suflet a sădit, doar ești poet!?
Și lupți să savurezi nectarul,
Al iluzoriului ascet.

7 februarie 2014

Și lacrimile...

Și lacrimile pot seca de la o vreme -
La tine au secat chiar prea ușor -
Chiar nu mai știi de-au fost de bucurie,
Sau veșnice dureri, al lor izvor.

Plângeai primind un dar, da, de la mine -
Mă cufundai atunci în ne-nțeleșuri mari -
Să fi fost ele, lacrimi de-mpălinire?!
Sau doar orgoliu, de senzații tari?...

De-a fost și-așa, eu le-am luat de bune -
Știam c-am împlinit un vis adolescent -
Dar ca un trăsnet a căzut spre mine,
Tăcerea ta, un simplu-avertisment.

A fost ce-a fost, ,azi nu mai cade bine' -
Au completat prin vorbe ce n-am înțeleș -
Și-așa au dispărut iluzii prinse-n rime,
Și 'gânduri...vii', cu chipul tău ales.

O spun, așa, doar pentru mine -
N-aude și nu vede nimenea -
Și nici n-ar înțelege ce-i în rime,
Cel mult poezii, dac-ar vrea...

7 februarie 2014

Iluzoriu...

Iluzoriu-mi pare totul,
Chiar și umbra pe pământ -
M-a-nsoțit precum Morgana,
Și s-a dus, dusă de vânt.

E un vânt ce bate-n suflet,
Spulberând ce-ai făurit -
Am făcut din tine umbra-mi,
Am crezut că s-a-implinit.

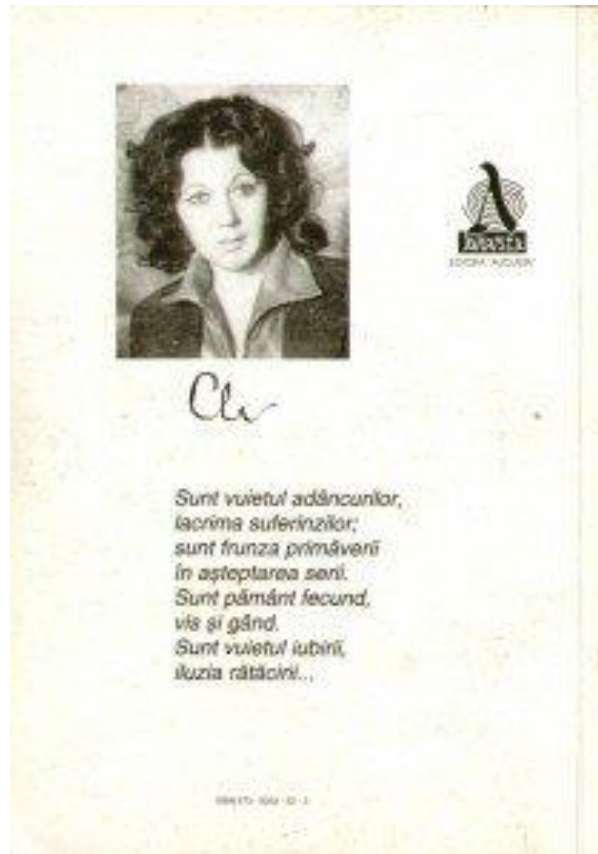
Doamne!, cum m-a însoțit ea,
Luminată de-al tău chip -
Dar s-a întristat privirea-ți
Și a dispărut din clip.

Era clipul împlinirii -
Eu, poet, tu, umbra mea -
Fără de lumina-ți, Soare,
Nu trăiește nici o stea.

Iluzorie-i o umbră,
Ca și-un suflet visător -
Nu e umbră fără Soare,
Doar un vis, amăgitor...

8 februarie 2014

Daris Basarab alias Boris David



TO WEAR IT MYSELF

For second act
now within writing
you intend to become
the grain of sand
remained on time sole
which I carry
myself
every day
every season.

SĂ O PORT EU ÎNSĂMI

Pentru actul doi
pe care acum îl scrii
îți propun să devii
bobul de nisip
rămas pe talpa vremii.

Vei afla,
din unghiul acela,
ce înseamnă povara
pe care o port
eu însămi
în fiecare zi,
în fiecare anotimp...

POEM IN WHITE VERSE

Sign that poetry lives
is the white verse
which cheated the rhyme.
From here the poetry starts
from this photograph
I left
at your hand
with some oblique lines
out of a manuscript
from which,
dear friend,
you torn a page,
you burnt it in a cigarette,
before getting cured
of me

POEZIE ÎN VERS ALB

Semn că poezia trăiește
e versul alb
care a înșelat rima.
De aici începe poezia
de la fotografia asta
pe care ți-am lăsat-o
la îndemână
cu câteva rânduri oblice
dintr-un manuscris
din care,
prieten drag,
ai rupt o filă,
ai ars-o într-o țigară,
înainte de a te vindeca
de mine.

Mariana G.